

Dům z karet

Complicité Candide

Celý myšlenkový svět
je jako dům z karet,
škrtněš jazykem a shoří
jak padací ulice,
jak iluze.

Chtěl jsem je zapalovat,
dívat se jak hoří iluze,
výraz doutnajících tváří.

Ať shoří jistoty a zvyk,
chci vás zavraždit jen slovy.
Všechny, hasiče i špehy
na růžových ochozech.

Vždy kráčejí jen dva,
jeden zvěčňuje své stopy,
a ten druhý nic.

Logický svět jak smečka zdivočelých psů
brání své střepy v hlavě.
Strach máme všichni,
ale k čemu azbestovej šat.

Zahodte ty svůj posraný skafandry,
tohle není výlet pro tři
na rodinných kolech.
Odpoutejte to málo co vám ještě zbylo.
Nasrat všem těm co přemýšlí
kolik tam ještě je!
Kolik jsme ukryli,
kolik jsme ještě schovali.